

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Факультет міжнародних відносин**

Кафедра міжнародних відносин

СИЛАБУС

**вибіркового освітнього компонента
«КУЛЬТУРНА ДИПЛОМАТІЯ»**

підготовки Доктора філософії (PhD)

**галузь знань С Соціальні науки, журналістика та інформація та міжнародні відносини,
Спеціальності С3 Міжнародні відносини, освітньо-наукової програми «Міжнародна
відносини та стратегічні комунікації України та ЄС»**

Луцьк – 2025

Силабус вибіркового освітнього компонента курсу «Культурна дипломатія» підготовки Доктора філософії (PhD), підготовки Доктора філософії (PhD), галузь знань С Соціальні науки, журналістика та інформація та міжнародні відносини, Спеціальності С3 Міжнародні відносини, освітньо-наукової програми «Міжнародна відносини та стратегічні комунікації України та ЄС»

Розробник: Тихомирова Є.Б., професор кафедри міжнародних відносин, доктор політичних наук, професор

Силабус вибіркового освітнього компонента підготовки Доктора філософії затверджено на засіданні кафедри міжнародних відносин

протокол №1 від 01.09.2025 р.

Завідувач кафедри: доц. Вознюк Є.В.

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми:

проф. Шуляк А.М.

© Тихомирова Є.Б., 2025 р.

I. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна очна форма навчання	галузь знань С Соціальні науки, журналістика та інформація та міжнародні відносини, Спеціальність С3 Міжнародні відносини, освітньо-наукова програми «Міжнародна відносини та стратегічні комунікації України та ЄС» доктор філософії	Вибірковий
Кількість годин/кредитів 120/4		Рік навчання: 2
		Семестр: 3
ІНДЗ: немає		Лекції: 10 год.
		Семінарські: 14 год.
		Самостійна робота: 88 год.
	Консультація: 8 год.	
Мова навчання	українська	Форма контролю: залік

II. Інформація про викладача

ППП – Тихомирова Є.Б.

Науковий ступінь – доктор політичних наук

Вчене звання – професор

Посада – професор кафедри міжнародних відносин

Контактна інформація – 0504350123,

електронна адреса – Yevgenia.Tyhomirova@vnu.edu.ua

Дні занять: <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>.

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація курсу. Міжкультурне співробітництво. З історії розвитку культурної дипломатії. Культурна дипломатія та інші зовнішньополітичні комунікативні технології. Місце культурної дипломатії в просуванні зовнішньополітичних цілей держави та формуванні позитивного іміджу. Культурна дипломатія у нормалізації стосунків між міжнародними акторами. Кейси культурної дипломатії. Культурна дипломатія України.

Пререквізити – Міжнародна інформація та міжнародні комунікації; Основи дипломатії і дипломатичної роботи,

Постреквізити – Міжнародні системи та глобальний розвиток, Аналіз зовнішньої політики країн ЄС.

Мета і завдання освітнього компонента. Метою курсу є дати знання щодо сутності культурної дипломатії як інструменту м'якої сили держави, механізмів її реалізації й впливу та вдосконалити навички аналітичної діяльності у сфері. Основними завданнями курсу є вивчення базових категорій і понять культурної дипломатії, аналіз успішних кейсів культурної дипломатії держав світу.

2. *Soft skills*

вміння аналізувати джерела інформації, виявляти фейки, маніпуляції та пропаганду; оцінка достовірності та упередженості контенту; здатність системно аналізувати інформаційні кампанії, наративи та стратегії впливу; робота з кейсами реальних інформаційних втручань; вміння аргументовано висловлювати думку, вести дискусії на чутливі теми; ефективна презентація результатів досліджень; усвідомлення культурних особливостей у сприйнятті інформації; здатність розпізнавати емоційний вплив інформації на аудиторію; усвідомлення меж допустимого в інформаційній боротьбі; розуміння впливу маніпуляцій на демократичні процеси; вміння слухати та враховувати різні точки зору.

3. Структура освітнього компонента.

№	Назви змістових модулів і тем	Усього	Лекції	Семинари	с/р	Консул.	Форми контролю* / Бали
Змістовний модуль 1. Концепт культурної дипломатії							
1.	Міжкультурне співробітництво у системі міжнародних відносин	19	2	2	14	1	ДС, П, 15
2.	Теоретичні підходи до культурної дипломатії	19	2	2	14	1	ДС, П, 14
3.	Структурно-функціональна та інструментальна характеристика культурної дипломатії	19	2	2	14	1	ДС, П, 14
4.	Разом за змістовим модулем 1	57	6	6	42	3	
Змістовний модуль 2. Прикладні аспекти культурної дипломатії, її особливості у регіонах світу							
5.	Культурна дипломатія країн світу.	43	2	6	32	3	ДС, П, 42
6.	Культурна дипломатія України	20	2	2	14	2	ДС, П, 15
	Разом за змістовим модулем 2.	63	4	8	46	5	
	Разом за змістовими модулями	120	10	14	46	8	100
	Всього годин/Балів	120	10	14	88	8	100

Методи контролю*: ДС – дискусія, ДБ – дебати, ТР – тренінг, РЗ/К – розв’язування задач/кейсів, Р – реферат, а також аналітична записка, аналітичне есе, аналіз твору тощо. П – практичні завдання.

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо здобувача освіти

Відвідування лекцій – індивідуальне рішення аспіранта. Але відсутність на семінарських заняттях повинна бути обґрунтована об’єктивними причинами (наприклад, хвороба, міжнародне стажування, участь в наукових заходах, працевлаштування тощо). У такому разі навчання може відбуватись в цей період в онлайн формі (якщо така форма допускається у ВНУ) або за індивідуальним планом за погодженням із викладачем.

В умовах дії воєнного стану або карантинних обмежень освітній процес в університеті може здійснюватися за змішаною формою навчання, а саме: очно в аудиторії або дистанційно в Microsoft Teams.

Політика щодо академічної доброчесності.

Нульова терпимість до списування. Плагіат та списування під час виконання письмових завдань та екзаменів (зокрема, із використанням мобільних девайсів) є грубим порушенням принципу академічної доброчесності і є неприпустимими в процесі вивчення курсу.

Політика щодо дедлайнів та перескладання.

Усі теоретичні завдання здаються у день проведення семінару. Здобувачі освіти (ЗО), які працюють, узгоджують графік здачі завдань з викладачем. Пропущені заняття здаються лише за наявності підтвердження вагомої причини відсутності (довідка про відсутність через хворобу чи заява про потребу пропустити заняття).

Якщо ЗО пройшов тренінг і отримав відповідний Сертифікат, то тема/теми освітнього компоненту чи модульна контрольна робота можуть бути зараховані (залежить від тематики тренінгу й вирішується окремо в кожному індивідуальному випадку).

V. Підсумковий контроль

Підсумковий контроль у формі заліку регулюються Положенням про організацію освітнього процесу на третьому (освітньо-науковому рівні у Волинському національному університеті імені Лесі Українки на 2024/2025 и.р. ([Наказ №347-з від 30.09.2024 р. про організацію освітнього процесу на третьому \(освітньо-науковому\) рівні вищої освіти на 2024/2025 н. р.](#)

Залік виставляється за результатами поточної роботи за умови, що ЗО виконав ті види навчальної роботи, які визначено силабусом. Якщо ЗО не відвідував окремі аудиторні заняття (з поважних причин), на консультаціях він має право відпрацювати пропущені заняття та добрати ту кількість балів, яку було визначено на пропущені теми. У дату складання заліку викладач записує у відомість суму поточних балів, які ЗО набрав під час поточної роботи (шкала від 0 до 100 балів).

Якщо ЗО протягом поточної роботи набрав менше 60 балів, складає залік під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання анулюються. Максимальна кількість балів на залік під час ліквідації академічної заборгованості – 100.

Можливість отримання додаткових (бонусних) балів

На факультеті міжнародних відносин діє відповідна система бонусів, і студентам може бути додано не більше 15 балів до поточного контролю.

Питання на залік

1. Визначення поняття міжкультурного співробітництва.
2. Важливість міжкультурного співробітництва у сучасних міжнародних відносинах
3. Основні теорії міжкультурного співробітництва та їхні особливості
4. Позитивні та негативні аспекти реалізації міжкультурного співробітництва
5. Приклади міжкультурного співробітництва в історії міжнародних відносин.
6. МКС і культурна дипломатія
7. Теоретичні підґрунтя культурної дипломатії.
8. Глобальні індекси м'якої сили
9. Визначення культурної дипломатії.
10. Моделі культурної дипломатії

11. Суб'єкти культурної дипломатії.
12. Функції культурної дипломатії.
13. Інструменти, форми та засоби культурної дипломатії.
14. Моделі культурної дипломатії
15. Культурна дипломатія США / країни Америки за вибором
16. Культурна дипломатія країни Азії за вибором
18. Культурна дипломатія країни Африки за вибором
19. Культурна дипломатія ЄС
20. Культурна дипломатія Німеччини.
21. Культурна дипломатія Франції.
22. Важливість культурної дипломатії для України.
23. Основні напрямки та суб'єкти культурної дипломатії України.
24. Виклики сучасної культурної дипломатії України. Global Soft Power Index
25. Приклади успішної взаємодії українських проектів культурної дипломатії з культурними організаціями інших країн.

VI. Шкала оцінювання

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
90–100	Зараховано
82–89	
75–81	
67–74	
60–66	
1–59	Незараховано (необхідне перескладання)

VII. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Методичне забезпечення

1. Тихомирова Є.Б. Силабус вибіркового освітнього компонента курсу «Культурна дипломатія» підготовки Доктора філософії (PhD) галузі. Луцьк, ВНУ, 2025.

Основна

1. Костира І. О., Шевченко М. І., Янченко Н. М. Культурна дипломатія як ідентифікатор держави в контексті глобалізації. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв: наук. журнал. 2021. № 4. С. 20-25.

2. Культурна дипломатія: навч. посібник / за заг. ред. І.Б. Матяш, В.М. Матвієнка; Інститут міжнародних відносин КНУ імені Тараса Шевченка; Наукове товариство історії дипломатії та міжнародних відносин. Київ: ДП «ГДП», 2021. 252 с.

3. Кучмій О.П. Міжкультурне співробітництво як чинник зовнішньої та внутрішньої політики в умовах державотворчих зрушень: дис... кандидата політ. наук : 23.00.03 / Олена Петрівна Кучмій. – К., 2006. - 205 с.

4. Сербіна, Н. Ф., & Кучмій, О. П. (2011). Культурна дипломатія як інструмент зовнішньої політики сучасної європейської держави. Actual Problems of International Relations, 1(100).

5. Tykhomyrova Yevhenya Theoretical foundations of cultural diplomacy // Innovative scientific research. Proceedings of the XV International Scientific and Practical Conference. Toronto.

Canada. 2025. Pp. 28-32. URL: <https://conference-w.com/wp-content/uploads/2025/01/Can.T-0203012025.pdf>

Додаткова

1. Berridge G. R., James Alan. (2003). A Dictionary of Diplomacy. Second Edition. URL: http://kamudiplomasisi.org/pdf/kitaplar/___adictionaryofdiplomacy.pdf.
2. Best Companies Supporting the Arts. (2007). URL: https://www.americansforthearts.org/sites/default/files/pdf/information_services/arts_business_partners_hips/bca/2007%20BCA%20TEN%20publication_1.pdf
3. Borcan Adina. (2009). Intercultural communication in diplomatic relations. Dissertation. URL: <https://netlibrary.aau.at/obvuklhs/content/titleinfo/2411176/full.pdf#page=139.11>
4. Cultural diplomacy in Europe. (2018). <https://rm.coe.int/0900001680937f24#page=26.37>
5. Cultural Diplomacy The Linchpin of Public Diplomacy (2005). <https://2009-2017.state.gov/documents/organization/54374.pdf>
6. Cultural Diplomacy. Recommendations and Research, URL: www.culturalpolicy.org
7. Farina F. Japan's gastro diplomacy as soft power: global washoku and national food security. *Journal of Contemporary Eastern Asia*, Vol. 17, 2018, No. 1, p. 152-167, URL: <https://www.koreascience.or.kr/article/JAKO201823954940805.page>
8. Feigenbaum, H. B. (2001). Globalization and cultural diplomacy. Center for arts and culture. URL: <https://www.issuelab.org/resources/9467/9467.pdf>
9. Gienow-Hecht, J. C.. (2022). US Cultural Diplomacy. URL: <https://www.transatlantic-cultures.org/pt/catalog/us-cultural-diplomacy>
10. Grincheva, N. (2024). The past and future of cultural diplomacy. *International Journal of Cultural Policy*, 30(2), 172-191.
11. Hussain, S. M. A. (2023). Actualising soft power through cultural diplomacy: A media, education, and communication perspective. *Dogo Rangsang Research Journal*, 13(6), 196-205. URL: https://www.journal-dogorangsang.in/no_1_Online_23/29.2_june.pdf
12. Institute for Cultural Diplomacy, URL: https://www.culturaldiplomacy.org/index.php?en_culturaldiplomacy
13. Japan House Activity Report, February, 2020, URL: https://www.japanhouse.jp/en/n_pdf/whatsjh/report/report_202002_en.pdf
14. Karpchuk N. Public Diplomacy as a Tool to Counteract Information Threats: the Case of Ukrainian Diaspora in South Africa. *Науковий вісник ЧУ ім. Лесі Українки. Серія «Міжнародні відносини»*, № 5 (378), 2018, с. 9-17.
15. Katrandzhiev, V. (2004). Cultural content on the websites of diplomatic systems. *Intercultural communication and diplomacy*, 89-109. URL: https://www.diplomacy.edu/wp-content/uploads/2021/12/IC-and-Diplomacy-FINAL_Part7.pdf.
16. Krenn Michael L., *The History of United States Cultural Diplomacy: 1770 to the President Day*. URL: <https://journals.openedition.org/ejas/pdf/13441>
17. Kurbalija, J. (Ed.). (2013). *Persuasion, the essence of diplomacy: A publication in honor of Professor Dietrich Kappeler*. Diplo Foundation.
18. Lai, H. (2012). China's cultural diplomacy: going for soft power. In *China's soft power and international relations* (pp. 83-103). Routledge.
19. Pajtinka Erik (2015). Cultural diplomacy and its organizational and institutional models in selected states, URL: <https://www.researchgate.net/publication/316581019>
20. Pop-Culture Diplomacy, URL: <https://www.mofa.go.jp/policy/culture/exchange/pop/index.htm>
21. Rothenhaeuser David.(2024). *Understanding Cultural Sponsorship: Strengthening Communities Through Support*. URL: <https://sportfive.com/beyond-the-match/insights/understanding-cultural-sponsorship-or-partnerships>.
22. The soft power 30. A global ranking of soft power. URL: https://portland-communications.com/pdf/The-Soft-Power_30.pdf#page=30.09

23. Барабаш, В., & Коломієць, О. (2022). Діяльність культурно-інформаційних центрів в умовах воєнного стану. *Society. Document. Communication. Соціум. Документ. Комунікація*, (16), 10-26. <https://sdc-journal.com/index.php/journal/article/view/454/365>
24. Веденєєв, Д. (2021). Становлення культурної дипломатії України як соціокультурного інституту. *Зовнішні справи*, (1-2), 15-21. https://uaforeignaffairs.com/web/uploads/journals/114/%D0%97%D0%A1_%E2%84%961-2_2021.pdf
25. Висоцький О.Ю. Публічна дипломатія: конспект лекцій. Частина I. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2020. – 56 с.
26. Гуменна О. В. Корпоративна культурна відповідальність як складова брендингу компанії в Україні / Гуменна О. В., Бедій Н. І. // *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки*. - 2022. - Т. 7, вип. 1. - С. 41-47. - <https://doi.org/10.18523/2519-4739.2022.7.1.41-47>
27. Драч В. В. Культурна дипломатія в умовах глобального розвитку суспільств. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал*. 2024. № 2. С. 33–38. <https://journals.uran.ua/visnyknakkkim/article/view/308270/299985>
28. Ємельянов, В., & Гололобов, С. (2024). Механізми реалізації культурної дипломатії в сучасних умовах. <https://www.nauka.com.ua/index.php/investplan/article/download/4160/4195/9678>
29. Ємельянов, В., & Гололобов, С. (2024). Культурна складова в зовнішній політиці держави. *Наукові перспективи (Naukovі perspektivi)*, (7 (49)).
30. Забіяка І. Культурна дипломатія: від самопізнання до само презентації. *Український культурний фонд*, 2022, <https://uaculture.org/texts/kulturnadyplomatiya-vid-samoriznannya-do-samoprezentacziyi/>
31. Захарченко Оксана. (2024). Підтримка української мови та культури як ESG-тренд українського бізнесу, URL: <https://interfax.com.ua/news/blog/998147.html>
32. Карпчук Н. Культурна дипломатія Японії. Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії, № 3 (11), 2021.
33. Карпчук Н. Комунікація як інструмент «м'якої сили» Європейського Союзу. *Міжнародні відносини. Серія «Політичні науки»*, № 13, 2017.
34. *Культурологічний альманах*. Випуск 5. Культурна дипломатія: стратегія, моделі, напрями, URL: https://docs.google.com/viewerng/viewer?url=https://ffs.npu.edu.ua/images/newifon/2017/vydannya/almanach_5_web.pdf
35. https://docs.google.com/viewerng/viewer?url=https://ffs.npu.edu.ua/images/newifon/2017/vydannya/almanach_5_web.pdf
36. Мицик, Л. Культурна дипломатія як інструмент формування міжнародного іміджу України. *Література та культура Полісся*, Vol 105, no 15i, Jan. 2022, pp 70-84, URL: [doi:10.31654/2520-6966-2021-15i-105-70-84](https://doi.org/10.31654/2520-6966-2021-15i-105-70-84).
37. Маслікова, І. (2023). Міжнародне співробітництво у сфері культури в умовах російсько-української війни: культурологічний аспект. *Українські культурологічні студії*. URL: [https://doi.org/10.17721/ucs.2023.1\(12\).01](https://doi.org/10.17721/ucs.2023.1(12).01).
38. Мартинюк Н. Культурна дипломатія Світового Конгресу Українців як чинник популяризації України в світі (2014–2022). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Історичні науки». Острог, 2023. Вип. 34. С. 152–160
39. Мокрик, Р. (2022). "Ця війна була неминуча": російський колоніалізм та самообман Заходу. *Український тиждень*, 1 квітня 2022. URL: <https://tyzhden.ua/tsia-vijna-bula-nemynucha-rosijskuj-kolonializm-ta-samoobman-zakhodu/>
40. Національний центр «Український дім», URL: <https://uadim.in.ua/>
41. Парчевська В. В., Паніна І. Г. Дискусія щодо поняття “культурна дипломатія. URL: <https://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/view>.
42. Розумна О. (2016). Культурна дипломатія України: стан, проблеми, перспективи. *Аналітична доповідь*, URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2016-09/kultu_dypl-26841.pdf
43. Руднева, А. О. (2024). Культурна дипломатія як інструмент формування іміджу України. *Регіональні студії*, 63. <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2024.37.11>
44. Стратегія публічної дипломатії МЗС на 2021-2025 рр., <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/public-diplomacy-strategy.pdf>

45. Стратегія Українського інституту на 2020–2024 р. (2020). Офіційний сайт Українського інституту. URL: <https://ui.org.ua/wp-content/uploads/2022/01/strategy-ukrainian-institute-3.pdf>

46. Філатова, О.Є. (2021). Культурна дипломатія України: досвід, проблеми та перспективи. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Питання політології» 40: 50-57. <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2021-40-06>.